

Προτάσεις για **ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα διαμορφώνει αναλώσιμους πολίτες**, κάνει ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ), με την μελέτη του που [δημοσίευσε](#) πριν λίγες ημέρες (στις 28/2/2019).

Αφού οδηγείται σε συμπεράσματα όπως το ότι: *"...παρά το γεγονός ότι μεγάλο μέρος του ανθρώπινου δυναμικού διαθέτει υψηλού επιπέδου τυπικά προσόντα οι επιχειρήσεις είτε δυσκολεύονται να καλύψουν κενές θέσεις απασχόλησης λόγω έλλειψης ορισμένων δεξιοτήτων είτε εντοπίζουν ελλείψεις σε προσόντα και δεξιότητες του υφιστάμενου προσωπικού τους"*, καταλήγει στο κεντρικό πόρισμα: **"Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι προσανατολισμένο στην παροχή τυπικών προσόντων και όχι στην ανάπτυξη δεξιοτήτων που είναι απαραίτητες στην αγορά εργασίας και στην παραγωγική διαδικασία."**

Είναι προφανές πως για τον ΣΕΒ η γενική και βασική μόρφωση, η καλλιέργεια που συντελεί μεταξύ άλλων και στην κοινωνικοποίηση των νέων ανθρώπων, πρέπει να συρρικνωθεί μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Σε όφελος της τεχνικής και πρακτικής διάστασης γνώσεων που στοχεύουν στην ανάπτυξη κυρίως πρακτικών δεξιοτήτων, **άμεσα συνδεδεμένων με τις οικονομικές και τεχνολογικές δραστηριότητες της παραγωγής** και της παροχής υπηρεσιών. Όμως η κάθε *"...εργαλειακή εννοιολόγηση και σήμανση της μάθησης αλλά και του σχολείου, δίνει έμφαση στην εξωτερική αποτελεσματικότητα αυτού εις βάρος της εσωτερικής. Το πρόταγμα της συναρμογής και στοίχισης με την οικονομία, την αγορά και την παραγωγή, αντικειμενοποιεί τελικά τους διδασκόμενους"*. Σχηματίζεται συχνά η αίσθηση ότι περιρρέει μια διάθεση μετατροπής του εκπαιδευτικού συστήματος από νομιμοποιημένο σύστημα παιδείας σε ένα καλά **οργανωμένο σύστημα κατάρτισης**.

(Νίκος Παπαδάκης, ' 'Εκπαιδευτική Πολιτική' ', εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, 2003).

Όπως όμως έχουν δείξει έρευνες κυρίως στις ΗΠΑ, η καλλιέργεια που διεθνώς μέχρι σήμερα παρέχει - παρά τις αδυναμίες του σε άλλες χώρες περισσότερο σε άλλες λιγότερο - το ' 'παραδοσιακό' ' εκπαιδευτικό σύστημα, **εγγυάται την ύπαρξη ενός ανθρώπινου πλαισίου επικοινωνίας**, το οποίο αποτελεί

προϋπόθεση για την επίτευξη της (όποιας) μάθησης, αλλά και της κατάρτισης. Όταν δεν υπάρχει αυτή η καλλιέργεια, όταν υπάρχει λειτουργικός αναλφαβητισμός, τα αποτελέσματα προγραμμάτων επανεκπαίδευσης, μόρφωσης και κατάρτισης με στόχο την κατάληψη θέσεων εργασίας υψηλής τεχνολογίας, είναι πενιχρά (βλέπε Jeremy Rifkin, ``Το Τέλος της εργασίας και το μέλλον της``, εκδ.Νέα Σύνορα – Α.Α.Λιβάνη, 1996). Γι' αυτό η εργαλειακή εκπαίδευση που αποτελεί διαχρονικά το τρελό όνειρο των εργοδοτών σε όλο τον κόσμο, δεν μπορεί ούτε να πλησιάσει σε λύση των αμφιβόλου εγκυρότητας ``προβλημάτων`` που εντοπίζει η παρούσα μελέτη του ΣΕΒ (πχ. ``

Παρά τους σημαντικούς πόρους που διατίθενται για την κατάρτιση των ανθρώπινου δυναμικού στην Ελλάδα, οι επιχειρήσεις δυσκολεύονται να βρουν ανθρώπινο δυναμικό με τις κατάλληλες γνώσεις και δεξιότητες

.□

Το 36% των επιχειρήσεων που συμμετείχε σε έρευνα του ΣΕΒ δήλωσε ότι αντιμετωπίζει δυσκολία στην κάλυψη κενών θέσεων εργασίας.

').

Στατιστικά ευρήματα όπως αυτό, **προσπαθούν μόνο να παραπλανήσουν τους αναγνώστες τους σχετικά με το ποιος φταίει για την ανεργία**

και να οδηγήσουν σε λάθος συμπεράσματα για το τι εκπαιδευτικό σύστημα θέλουμε.

Προφανώς το 36% των επιχειρήσεων της μελέτης,

αναφέρεται σε πολύ μικρό αριθμό εξειδικευμένων στελεχών

που ίσως ζητούν και όχι στο μεγαλύτερο ποσοστό των μη εξειδικευμένων θέσεων εργασίας που οι ίδιες αυτές επιχειρήσεις διαθέτουν. Τα πολύ λίγα πιο εξειδικευμένα αυτά στελέχη, αναγκάζονται να τα πληρώνουν με μεγαλύτερες αμοιβές από αυτές που δίνουν στις πολλές ανειδίκευτες θέσεις (για την οποίες η προσφορά εργατικού δυναμικού είναι πολύ μεγάλη) και προφανώς

βλέπουν την ανάγκη ενός εκπαιδευτικού συστήματος που θα μεγαλώσει την προσφορά και των πιο εξειδικευμένων προκειμένου να ρίξουν και αυτό το κόστος.□

Ο ΣΕΒ με δυο λόγια επιχειρεί διά της παρέμβασης του στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος, να αξιοποιήσει την - σταθερά μειούμενη τα τελευταία 4 χρόνια - ανεργία, η οποία απορρέει σε μεγάλο βαθμό στις πολιτικές συμπίεσης του κόστους εργασίας, που ανέκαθεν συναποφάσιζε με τις κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Θέλει να μεγαλώσει τον αριθμό του αναλώσιμου και στοιβαγμένου στην ουρά αναμονής για μια θέση εργασίας, εργατικού δυναμικού.

Προτείνει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα επικεντρώνει σε δεξιότητες που θα καλύπτουν τις κατά τεκμήριο βραχυπρόθεσμες και ανά τακτά χρονικά διαστήματα παρωχημένες ανάγκες των επιχειρήσεων. Το εκπαιδευτικό αυτό σύστημα, δεν θα ενισχύει το πολιτισμικό

Οι βιομήχανοι για την παιδεία: φτιάξτε αναλώσιμους πολίτες

Συντάχθηκε απο τον/την theofil

Πέμπτη, 14 Μάρτιος 2019 15:24 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 14 Μάρτιος 2019 15:26

κεφάλαιο των νέων ανθρώπων, των μαθητών και φοιτητών, (για να θυμηθούμε και τον Μπουρντιέ), αλλά **θα βγάζει πειθήνιο (εξ' ανάγκης) εργατικό δυναμικό**. Με γνώσεις αυστηρά εξειδικευμένες και σύμφωνες με τις σημερινές ανάγκες των επιχειρήσεων, που θα είναι ξεπερασμένες σε λίγα χρόνια.

Φυσικά αυτό **το εργατικό δυναμικό θα είναι αναγκασμένο σε ένα διά βίου κυνήγι κατάρτισης**, θα στερείται σημαντικού πολιτισμικού κεφαλαίου και για το λόγο αυτό θα είναι πιο εξαρτημένο.

Στο σφιχτό εναγκαλισμό του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας για την παιδεία, με τα επιχειρηματικά συμφέροντα και εν πολλοίς με τις προτάσεις του ΣΕΒ, [έχω ήδη αναφερθεί](#).

Απέναντι στους σχεδιασμούς και τα όνειρα αυτών των πολιτικών, που έφθασαν την ανεργία σχεδόν στο 27% (η σημερινή κυβέρνηση το έχει ρίξει κάτω από το 19%), δεν μπορούμε παρά να αντιτάξουμε κατηγορηματικά την απόλυτη υποστήριξη μας και την **ενίσχυση ενός εκπαιδευτικού συστήματος, δημόσιου και δωρεάν**, που μεταξύ πολλών άλλων θα δίνει σε μαθητές, μαθήτριες και φοιτητές **τα κλειδιά για την κατανόηση του κόσμου στον οποίο ζουν και εργάζονται ή θα εργασθούν**.

** Ο Χρήστος Πιλάλης είναι δάσκαλος και υπεύθυνος για την Πρωτοβάθμια εκπαίδευση στο Τμήμα Παιδείας της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ*